i Henhold til denne Lov gjøre Krav paa visse Gager og visse Gageregler, men deres Afbenyttelse ligger i Kongens og Ministeriets Haand.

Indenrigsministeren: Det Forslag, hvorom det hele Udvalg har været enigt, nemlig Tilføiningen om Benyttelsen af de runde Summer, anbyder for mig en saadan Tilbøielighed til at træffe nærmere Bestemmelser i visse Retninger, medens man i andre Henseender overlader Administrationen fri Raadighed, at jeg, hvis den af Folkethinget vedtagne Bestemmelse var bleven staaende uforandret, vilde have anseet det for meget ubesindigt, om jeg f. Ex. havde ansat sex Revisorer og nitten Fuldmægtige. Naar det stod i Loven, at der kun skulde være fem Revisorer, vilde jeg ikke have troet mig til at gaae udenfor dens Bestemmelse i saa Henseende; jeg vilde have anseet mig forbunden ved dens Bogstav, saameget mere, som den Interesse for Administrationens Detail, man lægger for Dagen ved at erklære sig for Fællesudvalgets Indstilling om Tilføielsen af den nye Passus til § 4, indeholder for mig en meget stor Opfordring dertil.

Tscherning: Ja, jeg haaber ganske sikkert om faa Aar at faae den ærede Ministers Tak for den Clausul, som han nu er saa misfornøiet med; den sætter ham i en saadan ganske besynderlig Stemning, at han endogsaa vil fralkjende sig den Myndighed, som det maa være af Vigtighed for Regjeringen at haandhæve. For Øieblikket skal jeg kun gjentagende gjøre opmærksom paa, at den Myndighed, han nu vil fralægge sig, have vi aldrig tænkt paa at fratage ham; vi ønske tvertimod, at han vil haandhæve og beholde den.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, gik man til Afstemning, hvorved Fællesudvalgets Indstilling til Lovforslagets § 4:

at i Paragraphen foran sidste Stykke indsættes:

„Ovennævnte Summer kunne dog ikke benyttes til dermed at honorere nogen af de i Henhold til nærværende Lov fast ansatte Embedsmænd, med Undtagelse af de anførte Honorarer til Expeditionssecretairerne."

vedtoges med 61 Stemmer imod 5.

Lovforslaget blev derpaa sat under Afstemning og vedtoges enstemmigt med 74 Stemmer.

Loven bliver nu at tilstille Conseilspræsidenten.

Ifølge Dagsordenen skulde derefter foretages: Eneste Behandling af Fællesudvalgets Indstillinger angaaende Forslag til Lov om Lønninger for de under Kongerigets Ministerier hørende Embeds- og Bestillingsmænd med Undtagelse af selve Ministeriernes Personale, forsaavidt Thinget efter Forretningsordenens Bydende med 3/4 af de Stemmende vilde meddele Samtykke til, at Sagen nu extraordinairt foretoges, uagtet Indstillingerne ikke trykt havde foreligget i den i Forretningsordenen foreskrevne Tid.

A. Hage: Jeg behøver jo ikke at gjøre opmærksom paa, at det Forsøg, som nogle ærede Medlemmer i Forening med mig ville gjøre paa at komme til en Overeenskomst, hvorved denne Lov kunde komme ud, vilde være aldeles frugtesløst, dersom man nu tog Loven til Behandling; det er derfor egentlig ikke for at gjøre: „Lige for Lige, naar Venskab skal holdes", at jeg foreslaaer, at vi nu nægte denne extraordinaire Behandling, men fordi jeg anseer det nødvendigt, for at kunne komme til at prøve det Forlig, som 34 ærede Medlemmer ikke have villet tillade maatte prøves iaften. Jeg troer derfor ikke, at det er noget ubilligt Ønske, jeg fremfører, at 1/4 af de ærede Medlemmer nu vilde stemme imod en extraordinair Behandling af dette Lovforslag.

Indenrigsministeren: Jeg troer neppe, at det kan antages, at Tilendebringelsen af Thingets Forretninger vil fremmes ved nu extraordinairt at behandle denne Sag, og jeg